

ഉമാകേരളം - 5

ഉള്ളൂർ എസ് പരമേശ്വരയ്യർ

ഉമാകേരളം - 5

മഹാകാവ്യം

ഉള്ളൂർ എസ് പരമേശ്വരയ്യർ

താളിളക്കം

2020

പേര്: ഉമാകേശളം - 5

ഭാഷ: Malayalam

വിഭാഗം: മഹാകാവ്യം

രചന: ഉള്ളൂർ എസ് പരമേശ്വരയ്യർ

പ്രസാധകർ: താളിളക്കം

ഡിസംബർ 2020

Layout Design: പ്രവീൺ വർമ്മ

Copyleft:

ലാടെക്കിൽ നിർമ്മിച്ചതാണിത്.
ഓൺലൈൻ വായനയ്ക്ക് വേണ്ടി.
ഉബുണ്ടു ഓപ്പറേറ്റിങ്ങ് സിസ്റ്റത്തിലൂടെ.
കുടപ്പാട്: വികസിപ്പിഡിയ.

അഞ്ചാം സർഗ്ഗം

പക്ഷമൊന്നു പരമെട്ടുവീടർതൻ
നൽകുമാഗുണമൊടൊത്തതീതമായ്;
തൽക്ഷപാതിമിരമെന്നപോൽ ധരാ-
രക്ഷകന്നു കുറവായി ഭാഗ്യവും. 1

പുളളിനോണവു, മതീവ മോഷക-
പ്പുളളികൾക്കിളവു, മേകി, മന്നിടം
വെള്ളിപ്പുശൃമൊരു പൂർണ്ണിമാനിശ-
പ്പുളളിമാൻമിഴി യശസ്സരീരയായ്. 2

ഭ്രമിഭൃദുഹിത്യവത്രദർശന-
ഹ്രിമികയ്ക്കുമകമാർന്ന മൂലമോ
ആ മിടുക്കു കലരുന്ന പൂർണ്ണിമാ-
യാമിനീപതി മറഞ്ഞിതാഴിയിൽ?. 3

ചത്ത കാന്തയുടെ കർമ്മമാവിധി-
ക്കൊത്തമട്ടു സകലം നടത്തുവാൻ

ചിത്തകൈൗതുകമൊടാ തദംഗമാ-
യുത്തമൻ ശശി ജലത്തിൽ മുങ്ങിനാൻ?. 4

ഭൃഗതം തിമിരമാകെ മാറവേ
നാഗലോകനിബിഡാസകാരവും
വേഗമോടു കളവാൻ നിനച്ചുതാൻ
സാഗരം വഴി ഹിമാംശു പോയിതോ? 5

മാനമറ്റുള്ളവു ജീവനോടു മേൽ-
ത്താനമർന്നിടരുതെന്നു തോന്നിയോ
ദീനനാം ശശി കുടിച്ചു ചാകുവാൻ
നൃനമാഴിയിലെടുത്തു ചാടിനാൻ? 6

‘ഏവനം നിയതമന്ത്യകാലമു-
ണ്ടാവതില്ലതിനെ നീക്കിനിർത്തുവാൻ.
ഏവമോതി മൃതിയാൽ സുധാരസം
കൈവശത്തിലെഴുമോഷധീശ്വരൻ. 7

മായമറ്റു മൃദുവാം കരം മഹ-
ത്തായ സൽപഥമണഞ്ഞു തുകവേ
ഈയനർഘഗുണരാജനെത്തിനായ്-
പ്പായസാന്തമരുളുന്നു ദൂർവിധി?. 8

‘തുക്കയായിരവിൽ ഞാൻ പരാംഗനാ-
സക്കനായ രവിയാം മദീശനാൽ.’
വൃക്കമിങ്ങനെ നിനയ്ക്കുമൂലമോ
രക്കമായ് വിലസി പൂർവദിങ്മുഖം?. 9

‘നായകൻ നിരപരാധി തയ്യൽമു-
ത്തായ നിന്നരികിലെത്തുമിക്ഷണം’
ഈയവസ്ഥ പുരുഹൂതദിക്കൊടായ്
മായമറ്റു രവിസുതനോതിയോ?. 10

മാലകന്നു വിജിഗീഷുവാമിഷഃ-
കാലഭ്രൂപനടെ കൈനിലപ്പടി
ചേലമർന്നിടുമൊരമ്പലങ്ങളിൽ
ചാലവേ വിലസി ശംഖനിസ്വനം. 11

താരകാധിപകലാപവൈരിയാം
മാരദക്ഷനടെ മണ്ണുളാദ്ധ്യരം
വീരഭദ്രനു സമം മുടക്കുവാൻ
ഘോരനാദമൊടണഞ്ഞു കൂക്കടം. 12

കോകമൊന്നൊഴികെയന്യവർഗ്ഗമായ്
ലോകമാർന്ന മിഥുനവ്രജത്തിനെ
കാകനുള്ള കടുവാം രവം ശ്രവ-

ശ്ലോകസാഗരനിമഗ്നമാക്കിപോൽ. 13

നാരിമാരുടെ ചുക്പുകൂടിടും
ചോരിവായു,മൊളിപ്പുണ്ടേ മേനിയും
പോരിളംകളിർമുലത്തടങ്ങളും
പാരിൽ വിശ്രമമിയന്നു പിന്നെയും. 14

വാടിവീണ മലർമാലയും ഗുണം
തേടിടും കളപ്പേരവും പരം
കൂടി രാത്രിയിലെഴും യുവാക്കൾതൻ-
കൂടിയാട്ടമുരചെയ്തു മെത്തകൾ. 15

ശേഷമൊക്കെയിനി നാളെ രാവിലെ-
നോഷധീശമുഖിമാരുരയക്കവെ
മോഷകപ്രിയരതീവവസ്വുമാം
രോഷമാർന്നു ഹരിദശ്വസൃതനിൽ. 16

ജാലകം വഴി കടന്നകത്തെയും
ലീല കാണുമരണാംശ്രുപങ്ക്തിയാൽ
സ്വപലജയയൊടു, ഭീകരെ ക്ഷണം
നീലവേണികൾ വെടിഞ്ഞു നീങ്ങിനാർ. 17

ദ്വോവിൽ വായ്ക്കുമുഡുരാജിയും, തഥാ
ഭൂവിൽ മിന്നുമൊരു ദീപപാളിയും,
ശ്രീവിവസ്വദവലോകനം മടി-
ച്ചാ വിഭാതമതിലന്തരിച്ചുവോ?. 18

താരഹാര, മിരുളാം കചം, വിധു-
സ്തേരവക്രത,മിവപുണ്ട രാത്രിയെ
പാരമംബരമൊഴിഞ്ഞു കാണവേ
കൈരവങ്ങൾ മിഴിപൊത്തി ലജ്ജയാൽ. 19

ഉത്തമാളികളുമീശനും വെടി-

ഞ്ഞത്തലേറിന കുമുദ്രതീമുഖം
ചിത്തമോദമൊടു കണ്ടു പത്മിനി-
ക്കൊത്ത ഹാസമബലാജനോചിതം. 20

ചന്ദനം മലരിവറ്റയാൽ മണ-
ക്കുന്ന മെയ്യൊടുദബിന്ദുയുക്തനായ്
മന്ദവായു നടകൊണ്ടു, കാമുകൻ
സ്വീനനായ് പ്രിയയെ വിട്ടുപോവിധം. 21

താന്തരായി മരുവും യുവാക്കളിൽ-
ത്താൻതനിച്ചുടൽ തലോടി നിത്യവും
സ്വാന്തമോദമരുളാനുഷ്ണിഘ്ന-
ശ്ലാന്തവായു പടുവാം ഭൃഷഗ്വരൻ. 22

സമൃന്നയെന്നപടി മന്നിൽ നിദ്രയാൽ
വീണ പാരിനെ മുറയ്ക്കണർത്തുവാൻ
hfill

ആണഹർമ്മുഖമതുച്ഛ്രമം; ജഗൽ-
പ്രാണനാരവനമൊത്തതല്ലയോ? 23

ചിന്തവിട്ടു നരർ കണ്ണടച്ചുപോയ്
വൻ തമസ്സിൽ നിതരാം മയങ്ങവേ
സ്വാന്തബോധമരുളാൻ ദ്വിജവ്രജം
ഹന്തഃ ഗീതമതിയായ്പ്പൊഴിച്ചുതേ. 24

കൂടുവിട്ടു പുലർവേളറാണിയിൽ-
ക്കടുമുത്തമളുണങ്ങൾ ഭംഗിയായ്
പാടുമോമനകളാം സുകങ്ങൾത-
നോടുചേർന്നു വിലസീ നഭസ്സലം. 25

ചെന്നു പാദപതനത്തിനാൽ തനി-
ക്കെന്നുമുള്ള കൊതി പൂർവദിക്കൊടായ്

അന്നരാഗമമഴമർക്കനോതവേ
വന്നു നൽത്തെളിവവൾക്കു തൽക്ഷണം. 26

രാവിലെത്തിയൊളിവിൽ സ്വകാന്തയാം
ദ്രോവിനെത്തഴുകി വാണ ചന്ദ്രനിൽ
ആ വികർത്തനമർഷമേറിയോ
കാവിപോലെ പരിരക്തരായ് മുഖം? 27

'ഹൃത്തടത്തിലവിടേയ്ക്കു കോപമ—
ചുത്ത ശത്രുവൊടയ്യുക്തമല്ലയോ?'
ഇത്തരത്തിലഭണന്റെ വാക്കു കേ—
ട്ടുത്തമൻ രവി വിളങ്ങി ശാന്തനായ്. 28

ആയിരം കരമെഴുന്ന മിത്രനാ—
ലായിരം ദലമൊടൊത്ത പങ്കജം
ശ്രീയിയന്നു വികസിച്ചു; ഇല്യുരൊ—
നായിണങ്ങുവതു കാണുവാൻ രസം. 29

ഗോമയം ഭൂവനമാകെയാകവേ
കാരമാ നില ഗൃഹോദരത്തിനും
രാമമാരരുളി;യുച്ഛയം പെടും
കേമർ പോവതിതരർക്കു പദ്ധതി. 30

ശാതമന്യവദിഗംസ, മംശ്രമ—
ഛർഹാതകംഭമണികംഭമേന്തവേ
കാത്രരേക്ഷണാകൾ മന്നിലും ഘടം
ജാതകൗതുകമെടുത്തു യാത്രയായ്. 31

നേരമൊട്ടുകളയാതെ പൊയ്ക്കുതൻ
തീരമെത്തിയവഗാഹപൂർവമായ്
ആരണാഗ്ര്യരീനതെ സ്തുതിപ്പതാ—
മാരവം നിഖിലഭീതിതാരകം. 32

നിദ്രയാകുമൊരു ഘോരയക്ഷിതൻ
വിദ്രവത്തിനു നൃപാന്തികേ തദാ
സദ്രസം കലരുമാറു ചൊല്ലിനാർ
ഭദ്രമന്ത്രതതി വന്ദിമാന്ത്രികർ. 33

വ്യോമചാരികൾ, ഭവദ്യുഗസ്സുതൻ
സീമവിട്ടൊരു വെളുപ്പു വന്നിടാൻ,
സോമനൈച്ചരമവാരിരാശിയിൽ-
ക്കാമമിപ്പൊഴുതലക്കിടുന്നുതേ. 34

തട്ടി തൽപ്രഥവോനശേഷമുൾ-
ക്കട്ടികൊണ്ടു ദ്രവമെന്നു കാൺകയാൽ
തട്ടിണങ്ങി നവരക്തപങ്കജ-
ത്പിട്ടിയന്നി, തുദയാചലാനനം. 35

വെല്ലുമെന്നെയാരചൻ സ്വകാന്തിയാ-
ലല്ലുനീങ്ങിയെഴുന്നേൽക്കിലെന്നു താൻ
കില്ലുവിട്ടു നിരുപിച്ചു മന്മഥൻ
വില്ലുവെച്ചുലകിൽനിന്നു വാങ്ങിനാൻ. 36

ഹേ രസാധിപ! ഭവാനു ദിവ്യകൽ
ഹാരഗന്ധമുപഹാരമാക്കുവാൻ
ദ്വാരസീമി തരമായിടാതെയീ-
നേരമുണ്ടു മരുവുന്നു മാരുതൻ. 37

താവകാക്ഷികതുകത്തെ നൽകുവാ-
നാവതും ഗഗനവാരിരാശിയിൽ
ദേവദാശർ തരണിക്കളിക്കിതാ
ഭ്രൂവലാതക! തുടർന്നിടുന്നുതേ. 38

ഹന്ത! ദിവ്യഹരിപാദസംശ്രയം
വൻതമസ്സുകലുമാറു ചെയ്തയാൽ
സ്വന്തമീശനുടെ ഹൃത്തൊടൊപ്പമായ്

ചന്തമാർന്ന തവ ഭൂമിയിദിനം. 39

എത്രയോ വഴിയകന്നിരിക്കിലും
ചിത്രമാം തവ ഭൂജപരാക്രമം
അത്ര പാർത്തു ഭയമാർന്ന നിൻകരം
മിത്രഭാവമൊടനണച്ചിടുന്നുതേ 40

സാരസച്ചദവികാസമൂഴിയിൽ
പാരമെങ്ങുമരുളുന്ന ഭാനമാൻ
സാരമാം തവദൃഗണ്ണപത്രവും
സ്നേഹമാകിൽ നിതരാം കൃതാർത്ഥനാം. 41

സാവധാനമവർ ചൊല്ലിടുന്നതാ-
മാവചസ്സു വഴിപോൽ ശ്രവിക്കവേ
hfill

ദേവദേവ! കമലാക്ഷ! പാഹിമാ'-
മേവമോതിയെഴുന്നേറ്റു മന്നവൻ 42

മെത്തവിട്ടുഴറി വേഗമച്ചഭാ-
സ്സോത്ത നല്ലൊരു സരസ്സിൽ മഗ്നനായ്
ചിത്തഭക്തിയൊടു ദേവകാര്യവും
സത്തമൻ നൃപതി ചെയ്തു വേണ്ടപോൽ. 43

പിൻപനന്തശയനസ്ഥമാം രമാ-
ശബ പുൽകുമജിതാംബുദത്തിനെ
കമ്പമറ്റു തൊഴുവാൻ വിശിഷ്ടമാ-
മമ്പലത്തിനകമെത്തി മന്നവൻ. 44

പാവനം ഭവഭയങ്കരാടവീ-
ദാവപാവകവിപാകമാസ്ഥലം
ദേവരാജനയനേർഷ്യ വാസ്തവം-
ബുദ്ധലാതകന നൽകി സമ്മദം. 45

ലോകലോചനരസായനായിതം,
ശ്രീകരം ശിവദഭീഷ്ടസാധകം,
ഏകമതുഭതമേയവൈഭവം,
നാകനാഥവിധിശംഭുദർലഭം. 46

ഭോഗവൽപ്രഥിതശയ്യമേല്പരം
യോഗനിദ്ര തുടരുന്ന തമ്പുരാൻ
ആഗമപ്പൊരുൾ വിളങ്ങുമമ്പലം
രാഗരോഗമഹനീയഭേഷജം. (യുഗകം) 47

താൻ തനിക്കു മതിയെന്ന ഭാവവും
കാന്ത കാശിവയിലുള്ള കാമവും,
ദ്രാ,ന്തബദ്ധ,മരുതെന്നറിഞ്ഞിടും
സ്വാന്തമേവനമതോടടുക്കുകിൽ. 48

ദേഹതുച്ഛതയറിഞ്ഞുകൊള്ളുവോർ,
മോഹമറ്റു ശരമുറ്റിരിക്കുവോർ,
സോഹരീശനിതി ബോധമാളുവോർ,
ശീഹരിപ്രഥിതഭക്തസത്തമർ. 49

വായനയ്ക്കു ചിലർ കോപ്പുകട്ടിനാ—
രായപോലെ ഭജനത്തിനെത്തിനാർ;
ശേയമായ തിരുനാമമോതിനാർ.
മായമറ്റു നമനം തുടങ്ങിനാർ. (യുഗകം) 50

മേനിയും മനവുമൊപ്പമായ് വൃഥാ—
ഹാനി കൊൾവതിനു സൽപ്രദക്ഷിണം
താനിയറ്റുമനവദ്യഭാവ്യരാം
ജ്ഞാനികൾക്കുമളവില്ല തദ്ദിശി. 51

ആരണപ്രവരവേദലോഷവും
സ്റ്റാരവാദ്യചയഗീതലോഷവും

പൗരർതൻ ഭജനഘോഷവും തദാ
പാരമൊത്തു വിലസീ ത്രിവേണിപോൽ. 52

ക്ഷേത്രതല്പജമതിൽക്കടന്നു ചി-
ന്മാത്രരൂപമിയലും മുരാരിയെ
ഗോത്രതൻപതി കരങ്ങൾകൂപ്പി നൽ-
സ്തോത്രമോതി വഴിപോൽ വണങ്ങിനാൻ. 53

'കാമനീയകനിവാസഗേഹമേ!
പൃഥുകൾക്കടയ പൂർവ്വപുണ്യമേ!
കോമളാഗമസുമപ്രകാണമേ!
കാമമേകക; കഴൽക്കു കൂപ്പിനേൻ. 54

നെയ്യുറുമ്പുമുതലാത്മഭ്രവരെ
പയ്യ, പക്ഷി, പൂ, മീൻ, നരൻ, സുരൻ
കൈയ്യുമില്ലൊരു കണക്കുമെത്തു ഞാൻ
ചെയ്യുമിജ്ജനികളെത്ര പോക്കിയോ? 55

മുറ്റമിങ്ങനെ ഭവാംബുരാശിയിൽ
ച്ചുറ്റുമന്യനിവനല്ലമെങ്കിലും
തെറ്റുവിട്ടു കടവൊന്നടുക്കുവാൻ
പറ്റുമെങ്കിൽ മതി; ചാരിതാർത്ഥ്യമായ്. 56

തുട്ടു, പെൺ, പുകളിവക്കുവേണ്ടി ഞാൻ
പെട്ടുപാടു പല,തിത്തരങ്ങളിൽ
ഒട്ടുമില്ല കൊതി; മേലുമെന്നെ നീ-
യിട്ടുവട്ടമിതുപോൽതിരികൊലാ. 57

ദേവകീതനയ! ദേവദേവ! നിൻ
സേവകൊണ്ടു ദിവസങ്ങൾ പോക്കുവാൻ
ആവതും വഴിതരാതിരിക്കുകിൽ
പവമെൻ കഥപന്തങ്ങളാകുമേ. 58

കല്ലുവെച്ച മുടിയും പ്രളതവുവു
പുല്ലുപോലെ കരുതുന്നൊരെന്നം
അല്ലുമിശ! പകലും ഭവൽപദം
തെല്ലുണർന്നു നിരപിച്ചിടേണമേ! 59

കലമോലകമനീയകായ! നൽ
ക്കാലമൊട്ടു വളരത്തുലച്ച ഞാൻ
കാലനെത്തുമളവിൽബുവാന്റെ തൃ-
ക്കാലണത്തു പിടികൂടിടേണമേ! 60

കൗസ്തുഭം, കമല, ഭ്രമി, പന്നഗം
നിസ്തുലയുധഗണം, മഹാഖഗം,
hfill

അസ്തു സർവ,മിവനൊട്ടുമിത്തരം
വസ്തു വേണ്ടൊട്ടുവിൽ മുക്തി പോരുമേ. 61

നിൻകഴൽപ്പൊടി ശിരസ്സിലേൽക്കുവാ-
നെങ്കലുണ്ടു കഴിവെന്നിരിക്കുകിൽ
സങ്കടങ്ങൾ സകലം ശമിപ്പതിൽ-
ശ്ലങ്കയെത്തു! സരസീരഹേഷണ! 62

ദാനവേന്തക! ദയാപയോനിയേ!
ദീനബേസവ! വിഭോ! രമാപതേ!
ഞാനസാരനസഹായനെനെ നീ-
യുന്നമറ്റു കരയേറ്റിടേണമേ. 63

ഏവമോതി വിധിപോൽ മുരാരിയെ-
സ്സേവചെയ്തു പരിതൃപ്തചിത്തനായ്
ശ്രീവള്ളർന്ന നിജഗേഹമെത്തിയ-
ബുവലാരിയമൃതേത്തു ചെയ്തുതേ. 64

അന്നമുണ്ടു, കുളമോ? കബന്ധമു-

ണ്ടുന്നക്ഷിതിപയുദ്ധഭൂമിയോ?
എന്നതല്ല പലഹാരമുണ്ടു നൽ-
സന്നതാംഗിയുടെ ചാരുകണ്ഠമോ? 65

വൃത്തമുണ്ടമലപദ്യമോ? ഫലം
മൊത്തമുണ്ടു ശുഭമായ കർമ്മമോ?
ഒത്തവണ്ണമിയലുന്ന രംഭതൻ
പത്രമുണ്ടു സുരനാഥഹസ്തമോ? 66

കൂറുചേർന്നുദധിയുണ്ടു ലക്ഷ്മിയോ?
ചാരുവത്സനിയലുന്ന, ധാത്രിയോ?
ഏറ്റുമാറു രസമോടു നല്ല സാ-
ബേറ്റുമുണ്ടരിയ കാശിദേശമോ? 67

ഒന്നുപോൽ പ്രഥമനേരെയുണ്ടു വാ-
യ്ക്കുന്നു കാളനു സുധാംശുവിൻ നിരം;
നന്നു നാരകഫലത്തിലുദ് രചി-
ക്കുന്നു മാനസമിതൈന്തൊരളഭം? 68

നല്ലനല്ല വിഭവങ്ങളൊത്തുചേർ-
ന്നല്ലസിക്കുമൊരു സദ്യയിത്തരം
മല്ലവൈരിപദഭക്തനാം മഹി-
വല്ലഭനു വഴിപോലെ ലബ്ധമായ്. 69

കൈകടന്ന രസമോടു വൃത്തിയും
പകവും ഗുണവുമൊത്തഭക്ഷണം
ആകവേ നുവരനേകി വയ്ക്കുകാർ
ശ്രീകവിപ്രവരർ കാവ്യമെന്നപോൽ. 70

സാരശോഭനമിവണ്ണമുള്ളൊരാ-
ഹാര്യവര്യമുരരീകരിക്കവേ
ആ രസാധിപതി മുത്തു വേണ്ടപോൽ-
പ്പാരമാർന്നതിൽ വിചിത്രമെന്തുവാൻ? 71

ശ്രീയമർന്ന ഭഗന്നിവേദ്യമാം
പായസത്തിലുമൊരല്പമദ്ദിനം
മായമറ്റു പതിവിൻപടിക്കു ഭൂ-
നയകാഗ്ര്യനു വിളമ്പി പാചകർ. 72

കഞ്ജനാനേടെ നൽപ്രസാദമെ-
ന്നഞ്ജസാ ഹൃദി മുഴുത്ത ഭക്തിയാൽ
അഞ്ജനാഭ കലരുന്ന പായസം
വൻജനാധിപതി ഭക്ഷ്യമാക്കിനൻ. 73

”നീരിൽമുക്കിയൊരു കൊള്ളിപോലെയും,
മാരിപെയ്യുമൊരു കൊണ്ടൽപോലെയും,
നാരിമരുടയ കൂന്തൽപോലെയും,
ശൗരിതൻ വരനിവേദ്യമായിതോ? 74

ഇക്കുറുപ്പുരവണയ്ക്കു വന്നിടാൻ
തക്കകാരണമറിഞ്ഞു ചൊല്ലുവിൻ;
ശർക്കരയ്ക്കു വളരെപ്പഴക്കമായ്;
തർക്കമില്ല, രുചിയും കുറഞ്ഞുപോയ്. 75

വേപ്പു, കൊയ്യ, കിരിയത്തു, കാഞ്ഞിരം,
കയ്യുകൊണ്ടിവയെ വെന്ന പായസം
ചിൽപ്പുമാനുടെ നിവേദ്യമല്ലയോ?
തുപ്പുവാനരു,തിറക്കുവാൻ പണി. 76

ശാന്തി ദേവനു കഴിക്കുവോർക്കു ശു-
ഷ്ണാന്തിയില്ല ലവലേശമെങ്കിലും;
ക്ഷാന്തികൊണ്ടു ഫലമില്ല; ദുഷ്ടരായ്
ശാന്തിയേതുവന്നീസുരാഗ്ര്യരും. 77

നാവു തൊണ്ണയിവ തീപിടിച്ചപ്പോൽ
വേവുപുണ്ടു വരളന്നു ദൈവമേ!

ആവൂ! പായസവിനിന്ദയപ്രിയം
ഭാവുകാബ്ധി ഭഗവാനു ചെയ്തുവോ? 78

പോരു,മില്ല സുഖമെന്നുരച്ചുഴ-
ന്നോരു ഭൂപന്തേനേറ്റു സത്വരം
ചാരുവായ മണിമെത്തയേറിനാൻ;
ദാരുണം ഹഹഹ! ദുർവിധിക്രമം. 79

നാക്കു ചൊന്നപടി കേട്ടിടാതെയൊ
ശ്രീക്കു വാസഗൃഹമാം നൃപലകൻ
hfill

ചാക്കു ശീലമരുളുന്ന കാഞ്ഞിര-
ക്കാഴ്ച വാച്ച വിഷമുണ്ടു കഷ്ടമേ! 80

നല്ലപാടുമൊരു നാഴികയ്ക്കുക
നല്ല ഭൂപതി കഴിച്ചു മെത്തമേൽ;
ഇല്ല തെല്ലു സുഖമെന്നമത്രമ-
ല്ലല്ലസിച്ചു ഗദ്യം പ്രതിക്ഷണം 81

കാസപീഡിതനു ഇല്യമാ മഹീ-
വാസവന്നഹഹ! തെല്ലിടയ്ക്കുക
ശ്വാസരോധമുളവായനല്ലമാം
ത്രാസവും വ്യഥയുമേകി മേൽക്കുമേൽ. 82

സന്നിപാതരുജയികലെന്നപോ-
ലന്നിളാധിപതി ഗോഷ്ടി കാട്ടിനാൻ
മന്നിലാർക്കുമൊരുമാത്രയെങ്കിലും
വന്നിടും വിധി വഴിക്കു തങ്ങുമോ? 83

കായമാകെ വിറപ്പുണ്ടു മൃത്യുവിൽ
ഭീയനല്ലമുളവായപോലവേ;
തോയപാനമതിലാശയെത്തി; നൽ-

ശായ മങ്ങി വദനത്തിനേറ്റും. 84

നീണ്ടു കാലുകൾ; മലർന്നമേനി; മാ-
ലാണ്ടു ചാഞ്ഞു തല പിൻവശം തുലോം;
രണ്ടു നേത്രവുമുണ്ടുകൂടി; ഭീ-
പുണ്ടു കാണികൾ വിറച്ചു നിർഭരം. 85

സാരസേക്ഷണനിവേദ്യസംയുതം
ഘോരമാം വിഷമശിച്ച ഭൂപനിൽ
പരമന്ന സുഖമേകി നോക്കിടും
വീരരൊക്കെയഭിമാനഹീനമായ്. 86

ചൂർണ്ണഭസ്മമുളികാദിയാൽ ഗുണം
നിർണ്ണയം നൃവരനെത്തിടാതെയായ്;
അർണ്ണവം കര കവിഞ്ഞു കേറുകിൽ-
തുർണ്ണമായതൊരു സേതു നിർത്തുമോ? 87

ഒട്ടനേകമഗദാസ്തുസഞ്ചയം
വിട്ടു വൈദ്യരെ രചാ നിശാചരി
പൊട്ടരെന്നപഹസിച്ച് മാറുവാൻ
വട്ടമേതുമീയലാതെ നിന്നതേ. 88

ആ മരുന്നകളശേഷവും സമിൽ-
സ്തോമമാശ്രുഗസഖൻകണക്കിനേ
കാമമുണ്ടു ഭയലേശമെന്നിയേ
ഭീമമാം ഗദമതിപ്രവൃദ്ധമായ്. 89

രണ്ടുമൂന്നു ഘടികയ്ക്കകം ദ്രവം
കണ്ടു ഭൂമിപതി മൃത്യുലക്ഷണം;
മിണ്ടുവാൻ പണി പെരുക്കിലും കരം-
കൊണ്ടു പുത്രിയെ വിളിച്ചു മെല്ലവേ. 90

രാജതക്കുമിളപോലെ കണ്ണിലാ

രാജവര്യനിരുബാഷ്പശീകരം
ഹാ! ജനി,ചൊരു ഞൊടിക്കു നിന്നു, നിർ-
വ്യാജമാമനുശയത്തിനങ്കമായ്. 91

പാവമൊന്നമരുതാതെ ശുദ്ധമേ
പാവപോലരിക്കിൽ നിന്ന പുത്രിയേ
ഭ്രൂവലാരി തഴുകിക്കരഞ്ഞുകൊ-
ണ്ടേവമൊട്ടുരുളി ഗദ്ഗദാക്ഷരം: 92

"മൂലമെന്നിയേ മുഴുത്ത പിച്ഛിനാൽ
മാലണച്ചു മകളേ! നിനക്കു ഞാൻ;
കാലരൂപി കമലാക്ഷനീശ്വരൻ
മേലതാറ്റുമതിനില്ല സംശയം. 93

ഓമനേ! പിഴു പൊറുക്കുവാൻ കനി-
ഞ്ഞാ മഹാനൊട്ടുമപേക്ഷചെയ്യണേ"
കാമമേവമുരചെയ്തു ശാർങ്ഗിതൻ
നാമമോതി നരപാലസത്തമൻ. 94

"സാരസാക്ഷ! സനകാദിവന്ദ്യ! സം-
സാരസാഗരമഹതരേ! ഹരേ!
നീരദാഭ! നിഖിലേശ നൽകണേ
നീ രമാരമണ! നിത്യമുക്തി മേ." 95

ഏവമാദി തിരുനാമമോതുമ-
ബ്ബുവലാരി, ഗരളത്തിലക്ഷണം
ദാവപാവകനു ദാരപോൽ, കഥം
ഹാ! വചിപ്പു,തിരയായ്ഭവിച്ചതേ. 96

കഞ്ജനാഭപദഭക്തനാകമാ
വൻ ജനേശനുടെ ദേഹി മുർത്തിയേ
പഞ്ജരഞ്ഞെയൊരു തത്തപോൽ വെടി-
ഞ്ഞഞ്ജസാ മുക്തിലേക്കു പോയിതേ. 97

വ്യാജമറ്റു ബത! ദർശരാത്രീയിൽ-
ത്തേജസാ രഹിതമഭ്രമെന്നപോൽ
രാജഹംസവിലയത്തിനാൽത്തദാ
ഹാ! ജഗത്തിരുളിനാൽപ്പരീതമായ്. 98

ആവിലത്വമതിമാത്രമാർന്നതാ-
മാ വിഷാഗ്നിശിഖയിൽദൃഹിക്കുവാൻ
hfill

ഹാ! വിരോധമൊടു ദേഹി മേനി വി-
ട്ടാവിരാമയമകന്നു പോയിതോ? 99

ഹന്ത! വിഷ്ണുപദയോഗമെത്തുവാ-
ന്നന്തരംഗമതിലാശ മുറ്റിയോ
അന്തരായമിയലാതെ ഭൂമിപൻ
തൻ തനസ്ഥിതിയസുക്കൾ വിട്ടുപോയ്? 100

ആക്കുബുദ്ധി കലരുന്ന പോറ്റിമാർ
ചാക്കു നൽകി നൃവരന്നു നഞ്ഞിനാൽ
ലാക്കു വച്ചുപടി പറ്റി,യാർക്കുമേ
നീക്കുവാനതു ദൈവകല്പിതം. 101

സോദരീദൃഹിത്യഭാഗിനേയരാൽ
സാദരം നൃപതി ദൃഷ്ടുനെങ്കിലും
വേദവിത്തു ഹരിയെ സ്തുരിക്കയാൽ
ഖേദമുറ്റലകു വിട്ടു മാനിയായ് 102

എട്ടു ഗേഹമെഴുവോരുമർദ്ധമോ-
ടെട്ടു യോഗമതിലുള്ള വിപ്രരും
പെട്ടു മുത്തു എദി, മറ്റുപേർക്കകം
ച്ചട്ടു ഭൂപമൃതിവാർത്ത കേൾക്കവേ 103

എന്തുചെയ്‌വതിനിയെന്ന ചിന്തയാൽ
വെന്തുവെന്തുതകമുളളൊടേറ്റവും
ജന്തുവൃന്ദമിഴി തുക ബാഷ്പമാ-
വൻ തുഷാരഗിരി ഗംഗയെന്നപോൽ 104

കൈകൾ മാറ്റ തലയെന്നിവറ്റിലു-
ച്ചാകവേ തന്തവിലശ്രു വാർത്തുടൻ
ഭീകരാർത്തനീനദം പുരസ്രിമാർ
ശോകവിഹവലകളായ് മുഴക്കിനാർ 105

”ഹാ! രസാഭിധവധുഗളോല്ലസ-
ദ്ധാര! സാരസദലാക്ഷസേവക!
ഹാ! രസാധിപഗഭീര! ദൃഷ്ടസം-
ഹാര സാംബസര! സൽഗുണാംബുധേ!” 106

ആർത്തനാദമിതുപോൽ വളർത്തി നീർ-
വാർത്തനല്ലമലസേക്ഷണങ്ങളാൽ
മൂർത്തമായ പരിതാപമെന്നപോൽ
പ്പാർത്ത നാരികളുരുക്കി പാറയും (യുഗകം) 107

ശ്രൂണാം വിധി ചതിച്ചു കൊന്നൊര-
ദ്ധീരനാം നിജ സഹോദരനാടൻ
സാരസാക്ഷിയുമമ്മരാണി സം-
സ്കാരമാം ക്രിയ നടത്തി വിപ്രരാൽ 108

അഞ്ചാം സർഗ്ഗം സമാപ്തം

പ്രസാധകർ

സാജിഭക്തം

